

Col·lecció	ARCHITECTURE
Sinèrgia	Wabi-Sabi
Essència	Encens

Fragància balsàmica, fresca i penetrant, que neteja l'aura, profunditza i realentitza el ritme de la respiració, amb la finalitat de proporcionar un estat de relaxació i introspecció que afavoreixi l'acte de la meditació i del treball espiritual.

Fitxa Tècnica

Nom Científic: Boswellia Carteri

Propietats:

- Afavoreix la meditació
- Antibacterià
- Expectorant
- Beneficis per al sistema immune

Fragància: balsàmic, calent i resinós.

Utilitats:

- Meditació
- Relaxació ambiental
- Confort respiratori
- Purificació de l'espai

D'on s'extreu:

De la goma d'oleoresina, a partir d'un procés extractiu de destil·lació completa mitjançant l'accionament de vapor d'aigua a baixa pressió.

Precaucions: Cap contradicció és coneguda a dosis recomanades.

Descripció i Evolució de l'oli essencial d'Encens:

L'encens és el nom de l'essència extreta de la resina d'un petit arbust de petites flors blanques i rosades anomenat Boswellia. Es tracta d'una espècie originària del Yemen, territori on ha tingut una notable influència, sobre la població, i també en espais de culte, particularment. Una característica compartida en diversos rituals propis de diferents religions, majoritàriament les que es troben situades entre les determinades quatre grans religions globals (Cristianisme, Islam, Budisme, Judaisme). Aquest fet, aporta a l'encens un caràcter sagrat transversal des de múltiples perspectives.

La relació de l'encens amb el misticisme i la religió, segons Paracels, comença a construir-se de manera popularitzada, arran de la mitologia grega, concretament a través de la figura de Leucotoe, filla d'Arcam i d'Eurinoma, la qual s'entregà al seu estimat Apol·lo. Al assebejar-se'n, el seu pare es va enfurismar i l'enterrà viva, al fet que el Déu del Sol va respondre convertint-la en un arbust de Boswellia, del qual a partir de la seva resina se'n treia l'encens. Aquest fet promulgà l'ús de l'encens dins els temples litúrgics, costum que van adoptar primer els cristians, utilitzant una barreja d'encens, estorac i benjuí premsada en un tamís. Posteriorment, va ser adaptada per les religions orientals.

La contribució de l'essència en qüestió per a generar l'abstracció individual, va fer de l'encens, la fragància ambiental perfecta per a rituals espirituals i espais de meditació, usos que s'han adaptat en la actualitat en aquests mateixos àmbits.

Respecte a les seves propietats balsàmiques, cal remarcar que l'encens fou un remei molt reconegut en les societats celtes, romanes, egípcies i gregues pel seu elevat valor terapèutic, especialment en l'àmbit de la conservació de la pell i les ferides gastrointestinals.